

Ztracená Mája

Autor: Mgr. Tereza Beránková, Centrum robotiky

Časová náročnost: 45 minut

Ročník: MŠ/1. stupeň ZŠ

Předmět: informatika, přírodověda

Učivo: programování, příroda

Pomůcky: 3x Bee-Bot (Blue-Bot), průhledná podložka, podložka s motivy města, dřevěná podložka s deskami tvořící bludiště, karty s obrázky (viz příloha č. 1)

Popis aktivity:

Motivace formou pohádky: dětem přečteme pohádku, abychom je vtáhli do děje.

Jak se Mája zatoulala (autor: Tereza Šmídová)

Na kraji rozkvetlé louky, jen co by kamenem dohodil od velké jedle, žijí ve svém úlu včely medonosné. Ty každé ráno vylétávají ze svého domečku, aby nasbíraly sladký nektar z květů. Po cestě potkávají své kamarády žijící na louce i nejrůznější nebezpečí, kterým je lepší se vyhnout. Součástí velké včelí rodinky je také zvědavá nezbednice Mája a její nejlepší kamarád Vilík. Ten je oproti Máje líný a bojácný, a přestože nemá rád přílišná dobrodružství, která s Májou zažívá, nikdy ji nenechá v bryndě.

Jednoho slunečného rána se Mája rozhodne, že je nejvyšší čas na pořádný výlet. „Vilíku, vstávej! Je čas na nové letní dobrodružství!“ povídá radostně Mája, když strhává z Vilíka jeho jitrocelovou peřinku. „Ale Májo, vždyť víš, že nám teta Kasandra říká, že dnes musí všichni zůstat v úlu. Má přijít silný vítr, který by nás mohl odfouknout až do města,“ napomene kamarádku rozespalým hlasem Vilík. Jelikož si Mája nenechá žádnou napínavou výpravu vymluvit, musel chudák Vilík chtě nechtě vyrazit.

Když se proplížili kolem strážců úlu a vylétli nad pole, po silném větru nebyla ani stopa, a tak se i Vilík uklidnil, přestal remcat o nebezpečí cíhající ve městě a užíval si klidný pondělní výlet. Po nepříliš dlouhé cestě se před kamarády objevilo krásně rozkvetlé kopretinové pole. „Vilíku, já už mám takový hlad. Pojď, zaletíme si na svačinku,“ povídá Mája. „Májo, to asi nepůjde, to bychom museli přeletět tu rozvodněnou řeku. Co když na nás cákne voda, nebo začne foukat?“ strchoval se Vilík. Ale protože dostal ohromnou chuť na sladký nektar, s cestou přes řeku nakonec souhlasil. Už byli téměř na konci řeky, když v tom „Fuuuuu, fuuuuuu, fuuuuuuuuu,“ foukl silný vítr a obě včelky silně roztočil. „Áááááá, pomóc!“ volali oba vystrašeně. Vítr si s nimi pohrával pěknou chvíli, a když je pustil ze svého sevření, oba spadli na zem a snažili se popadnout dech.

Když se po chvíli vzpamatovali a pořádně se rozhlídli, kde to vlastně jsou, hrůzou se jim postavila křídélka. „Ma-ma-májo, my jsme ve městě,“ vydal ze sebe tenkým hláskem Vilík. „Ano, už to tak vypadá,“ prohlásila trochu hlasitěji Mája. „Ale nic se neboj, Vilíku, zaletíme za Pukem. Ten lidi zná a určitě nám poradí, kam se máme vydat, abychom se dostali zpátky domů.“ Vilík se sice třásl strachy a nápad navštívit mouchu Puka se mu moc nezamlouval, protože Puk byl starý bručoun, ale Máje věřil. Tak oba sebrali všechny své síly a letěli najít někoho, kdo jim poradí, jak se dostat z města ven.

Aktivita:

Nejprve děti seznámíme s robotem. Ptáme se jich, zda vědí, jak robot funguje, jak se pohybuje, co všechno umí a jak ho budou ovládat.

Následně připravíme podložky s kartičkami. Dřevěná podložka představuje úl, ze kterého Mája a Vilík zabloudí. Průhledná podložka představuje les a louku. Podložka s motivy města představuje cíl, kam naši hlavní hrdinové zabloudí. V tomto pořadí spolu podložky spojíme a vhodně umístíme zalaminované kartičky (viz Příloha č. 1).

Děti si sednou na zem kolem podložek a pracují ve skupinkách. První skupinka připraví program pro Bee-Bota, který zabloudí z úlu do lesa, druhá skupinka připraví program bloudění v lese a třetí skupinka připraví program bloudění ve městě v ulicích mezi domy. Jakmile budou mít skupinky hotovo, své stanoviště si mohou vyměnit, aby si vyzkoušely i jiné programování.

Příloha č. 1

